

15 lipca 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *F16t 1/10*

№ 107.

Kl. 13 d 29.

Metallwarenfabrik Aktiengesellschaft vormals Louis Müller's Sohn Fritz Müller,
Wiedeń (Austria).

Odwadniacz pary z samoczynnym odpływem skropliny.

Zgłoszono: 25 czerwca 1919 r.

Udzielono: 10 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 16 maja 1914 r. (Austria).

Niniejszy wynalazek dotyczy odwadniacza pary z samoczynnym odpływem skropliny, uskutecznianym przez zawór, uruchomiany zapomocą termostatu.

Stosownie do wynalazku, jedynie tylko przestrzeń parowa odwadniacza przez otulenie jej jest chroniona od utraty ciepła; przestrzeń zaś wodna jest nieotulona, ażeby skroplinę prędszej ostudzić i umożliwić jej odpływ przez termostat.

Na rysunku fig. 1 i 2 przedstawiają dwa przekroje pionowe niniejszego odwadniacza.

Odwadniacz jest połączony ze skrzynką 2 termostatu 3, który łącznie ze sprężyną 10 uruchamia zawór 4, uskuteczniający samoczynny odpływ skropliny. W wydrążeniu 5 w dolnej części odwadniacza osadzone jest cylindryczne sito 6, zaopatrzone w kurek przedmuchowy 8,

a od wydrążenia 5 prowadzi kanał 7 do gniazda 9 zaworu 4.

Powyżej opisana budowa jest już znana.

Stosownie do wynalazku otuliną 11 jest otoczona tylko przestrzeń parowa odwadniacza, nie zaś przestrzeń wodna, mieszcząca się głównie w wydrążeniu 5. Wskutek tego skroplina równie jak termostat 3 stygną prędszej, co znowu ułatwia odpływ wody. Odwadniacz jest odlany z jednej sztuki ze skrzynką 2 termostatu, dla zapewnienia lepszego przewodnictwa cieplnego między obiema pomienionymi częściami, jakoteż ułatwienia składania i rozbierania całego urządzenia.

Pozatem dobrze jest przeprowadzić między odwadniaczem, a skrzynką termostatu kanał 12, przez który mogłoby przepływać powietrze. Przy zastosowaniu od-

wadniacza w instalacjach ogrzewniczych w pociągach kolejowych, co właściwie stanowi główny cel jego, kanał 12 winien mieć kierunek ruchu dla osiągnięcia silnego studzenia skrzynki termostatu.

Termostat może być dowolnej budowy. Według rysunku składa się on z napełnionej alkoholem puszki z falistemi denkami, z których jedno stanowi zawór. Puszka jest zaciśnięta między sprężyną 10 i śrubą ustawną 13, wkręconą w pokrywę 14, dociskaną zapomocą śruby oczkowej.

Przyrząd działa, jak to widać z rysunku, w sposób następujący:

Przepływająca przez odwadniacz i kanał 7 para ogrzewa termostat 3, który się rozszerza i zamyka zawór 4. Zamknięta w skrzynce para szybko się skrapla, wywołując tem studzenie termostatu, który tedy znowu otwiera zawór 4,

i skroplina odpływa przez otwory 15 w skrzynce i pokrywie 14. Po spłynięciu wszystkiej skropliny następuje ponowne ogrzanie termostatu przez dopływającą parę i wzmiankowane czynności znowu się powtarzają. Zbudowany w myśl wynalazku przyrząd nadaje się zwłaszcza do niskich temperatur, ponieważ nadzwyczaj szybko następujące odprowadzenie skropliny zapobiega zamarzaniu tejże.

Zastrzeżenie patentowe.

Odwadniacz pary z samoczynnym odpływem skropliny, uskutecznianym przez zawór, uruchomiany zapomocą termostatu, tem znamienny, że tylko przestrzeń parowa, nie zaś i wodna, odwadniacza chroniona jest przez masę otulczą od utraty ciepła, wskutek czego skroplina prędzej stygnie, poczem termostat przepuszcza ją na zewnątrz.

FIG. 2.

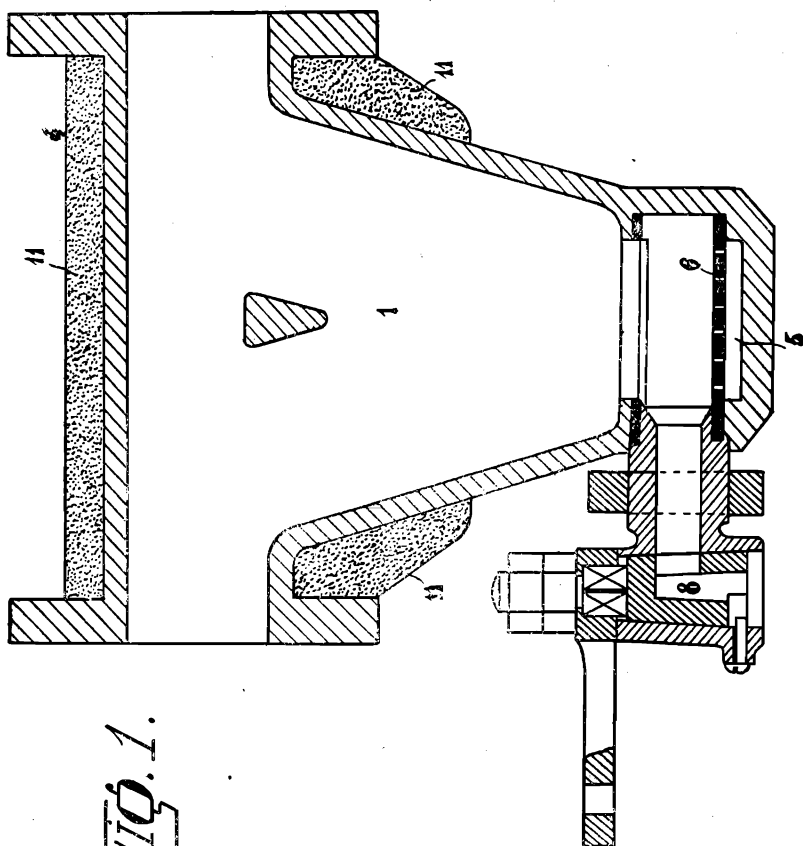
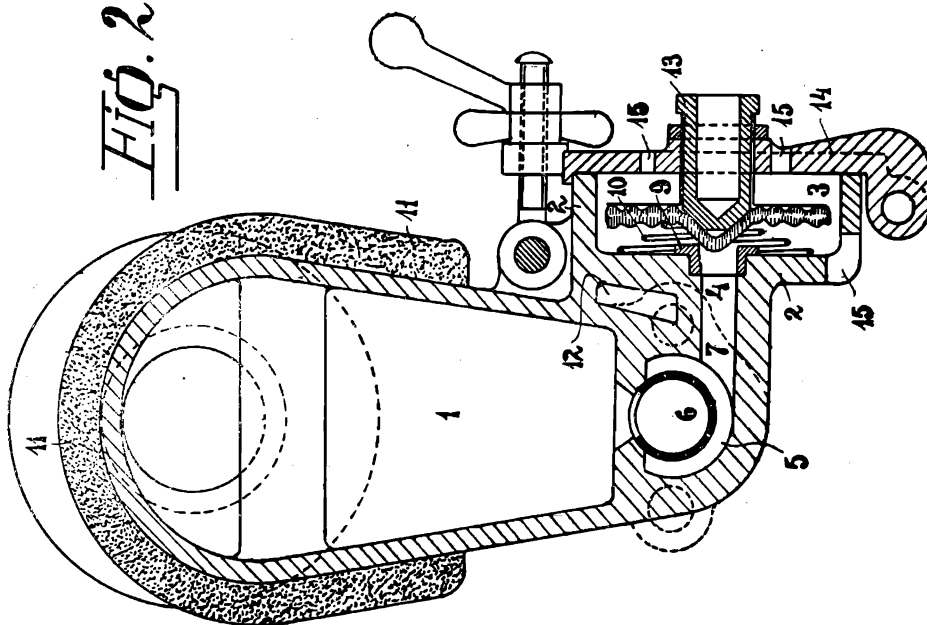

FIG. 1.